

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på badvatten

(2003/C 45 E/15)

KOM(2002) 581 slutlig — 2002/0254(COD)

(Framlagt av kommissionen den 24 oktober 2002)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Skyddet av badvattnet är en av de första och mest framgångsrika delarna i Europeiska unionens vattenpolitik. Genom 1976 års badvattendirektiv⁽¹⁾ fastställdes inte bara bindande normer för badvatten i hela Europeiska unionen. Direktivet har också lett till att allmänheten blivit mer medveten än någonsin tidigare, eftersom folk känner att badvattenkvaliteten är något som angår dem. Av den badvattenrapport som kommissionen offentliggör varje år innan badsäsongen inleds framgår tydligt att det gjorts stora framsteg när det gäller att förbättra kvaliteten på badvattnet.

Den senaste rapporten, som gäller badsäsongen 2001, visar att badvattnet överensstämmer väl med normerna och att kvaliteten har förbättrats avsevärt under de senaste tio åren. Särskilt kustvattnet har förbättrats mycket, men även sötvattnet (floder och sjöar) uppvisar nu en god överensstämmelse.

År	Kustvatten i EU		Sötvatten i EU	
	Överensstämmer ⁽¹⁾	Övriga ⁽²⁾	Överensstämmer	Övriga
1992	84,9 %	15,1 %	47,5 %	52,5 %
2001	95,8 %	4,2 %	91,1 %	8,9 %

⁽¹⁾ Badplatser som överensstämmer med de obligatoriska normerna i direktiv 76/160/EEG.

⁽²⁾ Badplatser som inte överensstämmer med de obligatoriska normerna i direktiv 76/160/EEG, eller där provtagningsfrekvensen varit otillräcklig eller där det råder badförbud.

Kommissionen är dock ibland tvungen att uppdatera EU:s miljölagstiftning för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och till de erfarenheter som vunnits. 1976 års badvattendirektiv återspeglar den kunskapsnivå och de erfarenheter man hade i början av 1970-talet när det gäller den tekniskt-vetenskapliga grunden, förvaltningsstrategin och allmänhetens deltagande.

De första initiativen till en omarbetning av badvattendirektivet togs redan 1994, då kommissionen lade fram ett ändringsförslag. Förslaget genomgick en första behandling i Europaparlamentet, men togs aldrig upp i rådet. Det ansågs bättre att utarbeta ett nytt direktiv, grundat på nya vetenskapliga data och ett omfattande samråd. Förslaget gav emellertid upphov till fortsatta undersökningar och ledde till att badvattenkvaliteten utvecklades, både i fråga om parametrar och förvaltningsstrategi.

Europeiska unionens vattenpolitik har nyligen genomgått en fullständig omstrukturering i och med antagandet av ramdirektivet för vatten⁽²⁾, som tillhandahåller en förvaltningsram för all EU-lagstiftning på vattenpolitikens område. Bestämmelserna i badvattendirektivet måste till fullo överensstämma med detta nya ramdirektiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten, (EGT L 31, 5.2.1976).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000).

En enkätundersökning ⁽¹⁾ som kommissionen genomförde 1999 visade att 71 % av de europeiska medborgarna är bekymrade över föroreningen av vatten, luft och mark, och att föroreningen av hav, kuster, floder och sjöar anses mest oroväckande. När de ombads utvärdera sin närmiljö ansåg de att en god badvattenkvalitet var viktigare än alla andra vattenfrågor.

Detta intresse visar sig också genom det stora antalet besökare av EU:s webbplats om badvatten ⁽²⁾. Under 2001 registrerades mer än 2 miljoner besökare, varav drygt 60 % under den period då folk planerar sin semester (maj till juli) och ytterligare 9 % i augusti.

Kommissionen grundar sitt förslag till omarbetat badvattendirektiv på följande hänsyn, skäl och principer:

- Förslaget måste överensstämma med strategin för hållbar utveckling, sjätte miljöhandlingsprogrammet och de mål som Europeiska rådet valt ut för den framtida utvecklingen inom prioriterade områden såsom folkhälsa och naturresurser ⁽³⁾.
- Förslaget måste överensstämma med den övriga EU-lagstiftningen på vattenpolitikens område som antagits sedan 1976, i synnerhet med ramdirektivet för vatten.
- De parametrar som ligger till grund för normerna måste ses över och stramas upp, och man bör i första hand sikta på att ta fram tillförlitliga mikrobiologiska indikatorer med hänsyn till det övervakningssystem som inrättats enligt ramdirektivet. Parametrar och parametervärden måste baseras på de senaste vetenskapliga rönen och en hög skyddsnivå, även för känsliga befolkningsgrupper som barn.
- Förvaltningen av badvattnet måste utvecklas från att bara omfatta provtagning och övervakning till en integrerad kvalitetsstyrning.
- För att allmänheten skall få tillgång till bättre information på ett tidigare stadium bör man utnyttja tillgängliga lokala och regionala resurser, och tekniska lösningar såsom Internet och geografiska informationssystem.
- Samarbetet med olika parter och deras deltagande i genomförandet av lagstiftningen bör förstärkas och utvidgas. Sådana insatser måste omfatta inte bara medlemsstaterna och kommissionen, utan i synnerhet lokala och regionala organ, intressenter, icke-statliga organisationer och forskarvärlden.
- Man bör vid omarbetningen av direktivet också sträva efter att ge ännu ett exempel på bra styrelseformer i EU i enlighet med kommissionens vitbok från oktober 2001.

2. BAKGRUNDEN TILL DET NYA DIREKTIVET

2.1 EU:s vattenlagstiftning

2.1.1 Ramdirektivet för vatten

Den 23 oktober 2000 antog Europaparlamentet och rådet ett direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.

⁽¹⁾ Eurobarometer 51.1, http://europa.eu.int/comm/public_opinion/archives/eb/ebs_131_fr.pdf

⁽²⁾ http://www.europa.eu.int/water/water-bathing/index_en.html

⁽³⁾ Överenskommelse nådd under trepartsförhandlingarna i mars 2002. Formellt antagande av Europaparlamentets plenarmöte och rådet väntas i maj 2002.

Även om badvattendirektivet helt klart bidrar till att integrera miljö- och turistpolitiken och därmed fyller en egen funktion, måste det samordnas med ramdirektivet för vatten. I praktiken kan detta uppnås genom de bestämmelser som fastställs i ramdirektivet, med det allmänna målet att uppnå en "god ekologisk status" för allt vatten och särskilda mål för så kallade "skyddade områden" såsom badvatten ⁽¹⁾.

2.1.2 Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽²⁾ behandlar utsläpp från viktiga punktkällor såsom avloppsreningsverk och industrianläggningar. Avloppsvatten påverkar vattendragen både genom biologiskt nedbrytbart material och tillförsel av näringsämnen som bidrar till eutrofiering. Eutrofieringen av många sjöar och vissa hav inom unionen (Nordsjön, Östersjön och delar av Medelhavet) är omfattande med stora ansamlingar av mikro- och makroalger, vilket leder till påtagliga förändringar i ekosystemet. Detta är otrevligt för badarna och påverkar dessutom badplatsens rykte och turistnäringen mycket negativt.

I direktivet fastställs en hög skyddsnivå. Som regel krävs sekundär (biologisk) rening, och i känsliga områden ännu mer långtgående rening (avlägsnande av näringsämnen). Tidsfristerna för genomförandet sträcker sig från 1998 till 2005, beroende på utsläppens storlek och recipientens egenskaper.

Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse innehåller en bestämmelse om beräkning av belastningen, varvid hänsyn skall tas till en eventuell ökning under turistsäsongen. Bristande efterlevnad av dessa bestämmelser är en vanlig orsak till bakteriell förorening av badvatten.

2.1.3 Direktivet om nitratförorening från jordbruket

Syftet med nitratdirektivet ⁽³⁾ är att minska nitratföroreningen från jordbruket och förhindra ytterligare sådan förorening. Nitratföroreningen påverkar eutrofieringen både i inlandsvatten och kustvatten (och ger upphov till de effekter som beskrivs ovan).

I områden där eutrofiering är eller kan vara ett problem måste rättsligt bindande åtgärder vidtas (lagringskapacitet för stallgödsel, begränsningar för spridning av stallgödsel osv.).

Erfarenheter som nyligen gjorts i medlemsstaterna har visat att avrinning, läckage och boskaps direkta tillträde till floder kan ge upphov till omfattande biologisk förorening av badvatten ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾. Kvalitetskontrollen av badvattnet kommer att bidra till att det skapas en god jordbrukssed i enlighet med nitratdirektivet.

⁽¹⁾ Dessa områden förtecknas i bilaga IV till ramdirektivet för vatten: områden som har fastställts för uttag av dricksvatten, för skydd av ekonomiskt betydelsefulla vattenlevande djur- eller växtarter, rekreativsvatten inklusive badvatten, områden som är känsliga för näringsämnen (bland annat områden som fastställts enligt nitratdirektivet och direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse) samt områden som fastställts för skydd av livsmiljöer eller arter.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av 21 maj 1991 (EGT L 135, 30.5.1991).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 (EGT L 275, 31.12.1991).

⁽⁴⁾ "Faecal Indicator Organism Sources and Budgets for the Irvine and Girvan catchments, Ayrshire" – a report to West of Scotland Water, Sēpa and South Ayrshire Council", Centre of Environment and Health, 1999.

⁽⁵⁾ Economic Evaluation of the Bathing water Directive (76/160), Fylde Coast case study, Europeiska kommissionen, 2001–2002.

2.2 Europeiska unionens politik inom angränsande områden

2.2.1 Tillgången till miljöinformation

Sedan 1976 har politiken och lagstiftningen avseende miljöinformation och allmänhetens deltagande utvecklats avsevärt. Direktivet om rätt att ta del av miljöinformation ⁽¹⁾ från 1990 utgör en viktig hörnsten i EU:s lagstiftning om allmänhetens medvetenhet och deltagande, eftersom det drivit på de offentliga myndigheternas utveckling mot ökad öppenhet och insyn.

I och med undertecknandet av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor (Århuskonventionen) 1998 och den pågående ratificeringen av denna konvention är Europeiska unionen och dess medlemsstater skyldiga att verka för förbättrad tillgång till information och ett ökat deltagande från allmänhetens sida. Kommissionen har antagit ett förslag till direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽²⁾ för att anpassa 1990 års direktiv till elektroniska media och fullgöra EU:s skyldigheter enligt Århuskonventionen. Det nya badvattendirektivet måste överensstämma med detta förslag. Bättre information skulle i praktiken innebära att information om förhållandena på badplatserna och om deras förvaltningspraxis och vattenkvalitet presenteras i realtid. Detta skulle ske på lokal nivå och via Internet.

2.2.2 Integrerad förvaltning av kustområden ⁽³⁾

Integrerad förvaltning av kustområden är en tvärvetenskaplig process som skall främja en hållbar förvaltning av kustområdena. Den omfattar hela cykeln av insamling av information, planering (i bred bemärkelse), beslutsfattande, förvaltning och kontroll. I en sådan förvaltning utnyttjas alla intressenters deltagande och samarbete för att bedöma de samhälleliga målen i ett särskilt kustområde. Principerna för integrerad förvaltning av kustområden kommer att beaktas i det omarbetade badvattendirektivet.

3. RESULTATEN AV SAMRÅDET OM DET NYA BADVATTENDIREKTIVET

3.1 Rådet

I december 2000 offentliggjorde kommissionen ett meddelande med titeln "Utarbetande av en ny badvat-
tenpolitik" ⁽⁴⁾. I sina slutsatser av den 8 mars 2001 reagerade rådet på kommissionens meddelande genom att

- välkomna den planerade översynen och begära att det kommande lagförslaget ansluter sig till vissa principer,
- stödja betoningen på vattenkvalitetsförvaltning och långsiktiga trender,
- begära att definitionerna formuleras på ett klart och otvetydigt sätt, att förhållandet till andra vattendirektiv klargörs ytterligare och att kostnader och intäkter analyseras, och
- stödja förbättrad information till allmänheten på ett tidigt stadium.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 (EGT L 158, 23.6.1990, s. 56).

⁽²⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation av den 29 juni 2000, KOM(2000) 402.

⁽³⁾ KOM(2000) 547.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 860.

3.2 Europaparlamentet

Europaparlamentet antog inte något betänkande om kommissionens meddelande "Utarbetande av en ny badvattenpolitik", men har vid tidigare tillfällen betonat vikten av att skydda badvattnet och eftersträva överensstämmelse med ramdirektivet för vatten. Europaparlamentet har också begärt att direktivets tillämpningsområde skall utvidgas till att omfatta allt rekreativsvatten ⁽¹⁾. Rådets och Europaparlamentets överenskommelse om sjätte miljöhandlingsprogrammet bekräftade att de stödde en omarbetning av badvattendirektivet ⁽²⁾.

3.3 Regionkommittén

Regionkommittén ansåg att det var särskilt viktigt att övervaka och utvärdera eutrofieringen, som orsakas både av naturliga källor och människors verksamhet. Kommittén betonade att man måste ta hänsyn till regionala skillnader när man fastställer badsäsongens längd och provtagningskraven ⁽³⁾.

3.4 Samråd med vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö

Kommissionen har samrått med denna kommitté om valet av parametrar och parametervärden. Som ett svar på frågan "Anser kommittén att de två valda indikatorparametrarna ⁽⁴⁾ (i meddelandet KOM(2000) 860) och de föreslagna gränsvärdena är lämpliga för att skydda människors hälsa?" lämnade kommittén följande yttrande ⁽⁵⁾:

- Även om de två undersökningar som kommissionen har beaktat anses vara vetenskapligt korrekta, rekommenderar kommittén att all tillgänglig information utnyttjas.
- De två indikatorparametrarna är representativa för de flesta rapporterade föroreningsfall och har ett samband med hälsoproblem. En bedömning av båda indikatorparametrarna i kust- och sötvatten kommer att ge mer information och kan vara till hjälp när man försöker fastställa varifrån föroreningen kommer. Det behövs emellertid fortfarande forskning om virala indikatorer. Med den nuvarande kunskapsnivån är det svårt att fastställa ett gränsvärde för *Escherichia coli* och intestinala enterokocker (under vilket man inte kan observera några negativa effekter) och det valda gränsvärdet kommer inte alltid att vara allmängiltigt. Kommittén bekräftar emellertid att kommissionens förslag, med tanke på den nuvarande kunskapsnivån, ligger i rätt intervall, även om den anser att det är diskutabelt att fastställa gränsvärden utifrån data som erhållits genom olika analysmetoder.
- Indikatororganismer bör analyseras med hjälp av interkalibrerade, standardiserade metoder såsom dem från ISO CEN.
- I förslaget är det också nödvändigt att ta hänsyn till att badförhållandena i Europa varierar.

3.5 Ytterligare samråd med medlemsstaterna, intressenter, experter, icke-statliga organisationer och allmänheten

Efter meddelandet arrangerade kommissionen ett omfattande samråd med alla intresserade och berörda parter. Synpunkter och förslag mottogs skriftligt, via e-post och Internet, och även under särskilda samrådsmöten. Ett av de viktigaste inslagen i samrådet var en tredagars badvattenkonferens som hölls under "gröna veckan" i april 2000.

⁽¹⁾ Europaparlamentets plenarmöte i december 1996, första behandlingen av kommissionens förslag till ändring av direktiv 76/160/EEG, dokument A4-0395/96.

⁽²⁾ Överenskommelse nådd under trepartsförhandlingarna i mars 2002. Formellt antagande av Europaparlamentets plenarmöte och rådet väntas i maj 2002.

⁽³⁾ KOM-4/048, 14 juni 2001.

⁽⁴⁾ *Escherichia coli* och intestinala enterokocker.

⁽⁵⁾ Yttrande avgivet vid kommitténs tjugotredje plenarmöte den 24 april 2001.

De viktigaste resultaten av detta samrådsförfarande var följande:

- Allmänt stöd för utarbetande av ett nytt badvattendirektiv.
- Parametrar och parametervärden bör grundas på de senaste vetenskapliga rönen.
- Överensstämmelse med det nya ramdirektivet för vatten när det gäller övervakning, förvaltning och skyldigheter, och allmänhetens deltagande.
- Mer och bättre information till allmänheten på ett tidigare stadium.
- Olika åsikter om det nya badvattendirektivets räckvidd, dvs. huruvida vissa typer av rekreativsvatten (som används t.ex. för vindsurfing) bör omfattas eller inte.

Mellan juli 2001 och februari 2002 anordnade kommissionen ytterligare expertmöten med medlemsstater och regioner, intressenter, icke-statliga organisationer och forskarvärlden. De kompletterande resultaten kan sammanfattas på följande sätt:

- Direktivets räckvidd: Många medlemsstater reserverade sig mot att utvidga direktivets räckvidd till rekreativsvatten (som används för t.ex. vindsurfing och kanotpaddling). Reservationerna gällde ofta kostnadskonsekvenserna.
- Parametrar: Det rådde allmän enighet om att urvalet bör begränsas till ett fåtal mikrobiologiska parametrar. Man var också överens om att det bör finnas ett epidemiologiskt samband mellan parametrarnas numeriska värden och den påföljande hälsoriskerna (se avsnitt 4). Förekomsten av ett epidemiologiskt samband ansågs ge en konsekvent grund. Det rådde enighet om att det är en politisk fråga att fastställa en godtagbar risknivå och att detta inte kan avgöras genom ett vetenskapligt beslut. Kommissionen betonade i detta sammanhang att det är nödvändigt att tillförsäkra en hög skyddsnivå (artikel 174 i fördraget).
- Förvaltning: Det rådde enighet om att vissa principer bör fastställas i direktivet, medan de närmare detaljerna kan utformas i samband med genomförandet. I fråga om genomförandet stödde man i allmänhet ett brett deltagande av nationella myndigheter, regionala och lokala organ, intressenter, icke-statliga organisationer och kommissionen.

4. HUVUDDRAGEN I FÖRSLAGET TILL NYTT BADVATTENDIREKTIV

4.1 Den fortsatta betydelsen av EU:s badvattenpolitik: överensstämmelse med sjätte miljöhandlingsprogrammet

Det är viktigt att medborgarna inte utsätts för risker genom att bada i vatten av otillräcklig kvalitet. Vatten känner inga administrativa och politiska gränser, och föroreningens konsekvenser är också gränsöverskridande. Åtgärderna bör baseras på gemensamma kvalitetsnormer som garanterar en hög skyddsnivå (artikel 174 i fördraget). Samtidigt som själva ramen och de normer som ingår i den bör fastställas på EU-nivå är det också viktigt att medge tillräcklig flexibilitet på lokal och regional nivå. Det är på denna nivå som lämpliga och kostnadseffektiva förvaltningsåtgärder kan vidtas.

4.2 Överensstämmelse med EU:s vattenpolitik, särskilt ramdirektivet för vatten

EU har nyligen gjort en genomgripande omstrukturering av sin vattenskyddspolitik. Det nya badvattendirektivet måste garantera överensstämmelse med ramdirektivet för vatten och utgöra en integrerad del av denna vattenskyddspolitik. Detta kan uppnås dels genom de bestämmelser som fastställs i ramdirektivet (det allmänna målet är att uppnå en "god ekologisk status" för allt vatten och dessutom fastställs särskilda mål för så kallade "skyddade områden" såsom badvatten, med förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt och åtgärdsprogram som förvaltningsinstrument), dels genom att parametrar, åtgärder, förvaltning och tidsfrister i det omarbetade direktivet väljs i överensstämmelse med ramdirektivet.

4.3 Räckvidd

Det främsta syftet med 1976 års direktiv var att förbättra vattenkvaliteten och därigenom skydda medborgarnas hälsa när de badar i naturliga vatten. Badning var på den tiden i stort sett liktydigt med "simning". Under de senaste 25 åren har det skett många sociala och tekniska förändringar. Det har utvecklats nya vattenaktiviteter som surfing, vindsurfing och kajakpaddling. Vid alla dessa aktiviteter är det vanligt att man faller i vattnet, hamnar med huvudet under ytan och får kallsupar. Detta är också fallet med kanot- och kajakpaddling i sötvatten, särskilt när sporten utövas i familjesammanhang, dvs. av oerfarna personer, eftersom det är ganska troligt att man kommer i kontakt med vattnet och hamnar med huvudet under ytan.

Dessa nya sätt att använda vatten i rekreationssyfte för med sig betydande utmaningar. För det första är vindsurfing, kajakpaddling och brädsegling aktiviteter som ofta utövas långt ifrån stranden (1 km eller mer). Badning och simning, däremot, utövas vanligen på ett avstånd av 50 till 100 meter från stranden. För det andra är utövarna av dessa mer fysiskt krävande vattensporter ofta beredda att bege sig till platser som inte lämpar sig för badning och simning. För det tredje kan dessa vattensporter, i och med att det utvecklas nya material, utövas under en betydligt längre period än den traditionella badsäsongen. Slutligen är vissa av dessa nya sätt att använda vatten i rekreationssyfte inte alltid förenliga med simning och badning och det kan vara nödvändigt att dela in badplatsen i olika områden.

Med tanke på detta är det rimligt att fråga sig huruvida den skyddsnivå (med avseende på vattnets kvalitet och förvaltning) som för närvarande erbjuds badare bör utvidgas till att omfatta dem som använder vattnet för andra fritidsaktiviteter, oberoende av var platsen ligger och tiden på året.

Kommissionen anser inte att det är lämpligt att utvidga definitionen av badvatten till att omfatta de nya sätten att använda vatten i rekreationssyfte, eftersom man därigenom väsentligt skulle utöka medlemsstaternas skyldighet att skydda, övervaka och förvalta vattenkvaliteten.

Kommissionen menar emellertid att medlemsstaterna bör öka skyddsnivån för dem som utövar dessa nya vattensporter. Medlemsstaterna bör därför se till att allmänheten får lämplig information av vilken det klart framgår huruvida utövarna av dessa sporter, genom övervakning av vattenkvaliteten och andra förvaltningsåtgärder, garanteras en skyddsnivå som är likvärdig med den som erbjuds badare. Detta kommer att påverka badvattnets klassificering (kvalitetsmärkning).

4.4 Parametrar

I 1976 års direktiv fastställdes 19 parametrar, mot bakgrund av den tidens kunskaper och erfarenheter, rådande kvalitetsproblem och det faktum att direktivet var bland de första rättsakterna i EU:s vattenlagstiftning. Kommissionen föreslår nu en drastisk minskning av antalet parametrar, från tidigare 19 parametrar till 2 mikrobiologiska parametrar i det nya direktivet. Dessa parametrar bör kompletteras med en visuell kontroll (algblooming, olja) och pH-mätningar i sötvatten.

En sådan kraftig minskning av antalet parametrar är motiverad av två skäl. För det första kan man av de erhållna övervakningsresultaten och trenderna dra slutsatsen att det i de flesta fall är mikrobiologiska föroreningar som begränsar möjligheterna att uppnå en god badvattenkvalitet. För det andra har det genom ramdirektivet för vatten inrättats ett omfattande system för kemisk och biologisk övervakning av allt vatten (även kustvatten), vilket skall vara i funktion i slutet av 2006.

Enligt 1976 års direktiv skulle tre mikrobiologiska parametrar mätas (kolibakterier totalt, fekala kolibakterier och fekala streptokocker). De två första parametrarna avser emellertid samma grupp av bakterier och den tredje (fekala streptokocker) betraktades endast som ett riktmärke för bättre vattenkvalitet.

De två fekala indikatorparametrar som föreslås ingå i detta omarbetade direktiv är intestinala enterokocker (IE) och *Escherichia coli* (EC), eftersom de ger bästa möjliga samband mellan fekal förorening och hälsoeffekter i rekreativsvatten. Valet av mikrobiologiska parametrar och parametervärden baseras på tillgängliga vetenskapliga data från epidemiologiska undersökningar ⁽¹⁾.

Det är uppenbart att den kraftiga minskningen av antalet parametrar i det nya badvattendirektivet kommer att leda till lägre kostnader och minskat dubbelarbete, samtidigt som man bibehåller samma skyddsnivå för allmänheten.

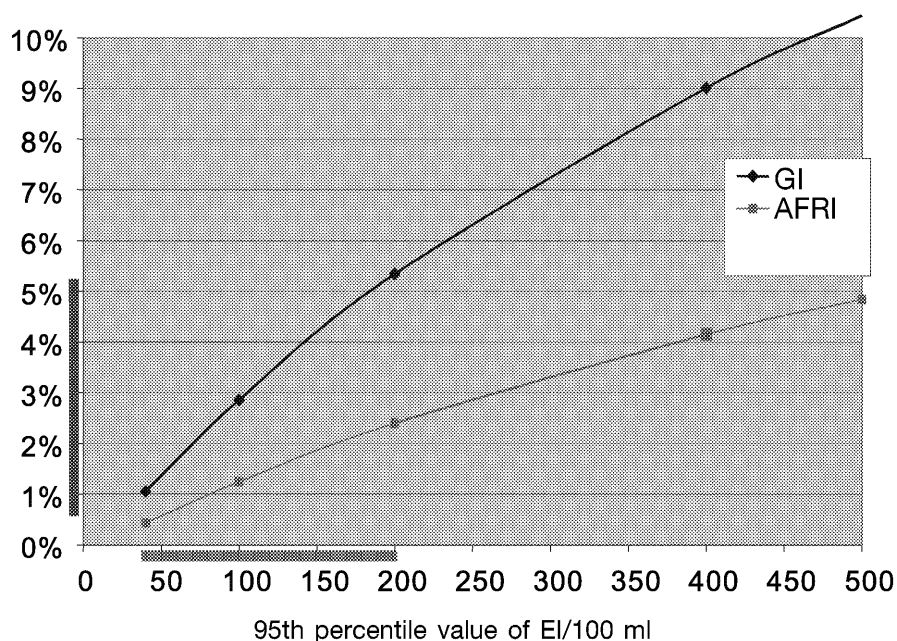
4.5 Parametervärden

I en epidemiologisk studie som utförts inom ramen för WHO ⁽²⁾ undersöktes sambandet mellan den mikrobiologiska föroreningsnivån (intestinala enterokocker användes som parameter) och antalet sjukdomsfall hos människor som badar i förorenat vatten. WHO definierade en procentig sjukdomsrisk hos badare som "ett extra sjukdomsfall på 100 exponeringstillfällen" jämfört med personer som inte badar.

I nedanstående diagram visas sambandet (dos-reonsförhållandet) mellan risken för att drabbas av gastroenterit (maginfluensa) eller AFRI ⁽³⁾ och halten av intestinala streptokocker (95:e percentilen) på grund av badning i mikrobiologiskt förorenat vatten.

WHO — Risks for GI and AFRI due to EI exposure

(Risk on contracting Gastro-Enteritis (GI) and Respiratory Illnesses (AFRI))

En randomiserad epidemiologisk studie om hälsoriskerna vid badning på tyska sötvattenbadplatser ⁽⁴⁾, enligt samma protokoll, bekräftade WHO:s forskning om intestinala enterokocker och visade att en EC/IC-kvot på 2 till 3 skulle svara mot en likvärdig risk.

⁽¹⁾ Institutet för allmän hygien och miljöhygien vid universitetet i Tübingen (DE) (2000, 2001), Världshälsoorganisationen (Farnham-rapporten) (2001), Institut de Veille Sanitaire (F) (2001), Nationella folkhälso- och miljöinstitutet (NL) (1997).

⁽²⁾ Forskning utförd i Förenade kungariket från 1989 till 1992 (Kay et al., 1994).

⁽³⁾ Acute febrile respiratory illness (Fleisher, 1996).

⁽⁴⁾ Utförd av Wiedenmann et al. (2000, 2001).

På grundval av de senaste undersökningarna och med hänsyn till fördragets krav på en hög skyddsnivå föreslår kommissionen ett rättsligt bindande värde (som motsvarar god kvalitet) och ett riktvärde (som motsvarar utmärkt kvalitet) för koncentrationen av intestinala enterokocker och *Escherichia coli* i badvatten enligt nedanstående tabell:

Mikrobiologiska parametrar	Utmärkt kvalitet (riktvärde)	God kvalitet (bindande värde)
Intestinala enterokocker (IE) i cfu/100 ml	100	200
<i>Escherichia coli</i> (EC) i cfu/100 ml	250	500

4.6 Bedömning av hälsorisker

De föreslagna normerna motsvarar en risk på 5 % ("god" kvalitet) och 3 % för att drabbas av gastroenterit och en risk på 2,5 % ("god" kvalitet) och 1 % för att drabbas av AFRI.

Dessa siffror är i linje med de forskningsresultat som erhållits inom WHO. Kommissionen har dessutom samrått med Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, som godkänt båda parametrarna. Kommittén ansåg att de värden som föreslagits i meddelandet om badvattenkvaliteten⁽¹⁾ låg i ett godtagbart intervall, även om det inte var möjligt att fastställa vetenskapligt korrekta gränsvärden på grundval av tillgängliga data. Risknivån kan emellertid förefalla alarmerande. Ingen förälder skulle väl låta sina barn bada om risken för en infektion var 1 på 20. Ovan angivna riskvärden baseras emellertid på en upprepad exponering för föroreningskoncentrationer som motsvarar "god" kvalitet. I själva verket kommer många badplatser att ha en vattenkvalitet som motsvarar "utmärkt" eller bättre och uppnåendet av "utmärkt" kvalitet kommer att betraktas som positivt för det berörda badvattenet. Risknivåerna kommer dessutom att minska ytterligare genom att allmänheten får lämplig information på eller i närheten av badplatsen och genom olika förvaltningsåtgärder, i båda fallen baserade på badplatsens profil och på övervakningsresultaten.

En jämförande bedömning av gamla och nya normer ledde till följande slutsatser: Badning i vatten som överensstämmer med riktvärdena i 1976 års direktiv innebär en risk för gastroenterit på 5 %, medan badning i vatten som endast överensstämmer med de bindande värdena innebär en risk på 12 till 15 %. Flertalet badplatser överensstämmer med riktvärdena i 1976 års direktiv (> 85 % av havsbadplatserna och > 70 % av sötvattenbadplatserna).

4.7 Övervakning av badvatten

Genom 1976 års badvattendirektiv har medlemsstaterna fått lång erfarenhet av att övervaka badvatten, och denna erfarenhet har ytterligare byggts på i och med genomförandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, nitratdirektivet och ramdirektivet för vatten. När badvattenprofiler fastställs kommer övervakningspunkter att inrättas på platser som är representativa för den vattenkvalitet som badare exponeras för.

Viss flexibilitet bör medges i fråga om övervakningen. Det bör till exempel vara möjligt att minska provtagningsfrekvensen i badvatten där det inte förekommer några större problem, medan övervakningen av "problemvattnet" bör fortsätta vid rutinfrekvens, särskilt för att säkerställa att allmänheten får tillräcklig information i god tid. Genom kvalitetssäkringsåtgärder skall man tillhandahålla en god bas både för information till allmänheten och förvaltningsåtgärder.

⁽¹⁾ I meddelandet KOM(2000) 860 föreslogs 50 IE och 400 EC.

4.8 Standarder för provhantering

Det är diskutabelt att fastställa gränsvärden utifrån data som erhållits genom olika analysmetoder. Standarderna för parametervärden måste åtföljas av harmoniserade provhangeringsmetoder. Sättet att ta proverna och att förvara och transportera dem kan påverka resultaten av den mikrobiologiska analysen. För att garantera att analyser som görs i olika medlemsstater i största möjliga utsträckning är jämförbara anses det lämpligt att fastställa riktlinjer för provhanteringen. I direktivet föreskrivs en anpassning till de nya ISO-CEN-standarder ⁽¹⁾ som för närvarande håller på att utarbetas.

4.9 Från provtagning och övervakning till god förvaltning av badvattnet

Förvaltningen av badvattnets kvalitet måste omfatta mer än bara provtagning och övervakning. Myndigheterna ges en viktig roll i det omarbetade förslaget, när det gäller att utarbeta badvattenprofiler, identifiera möjliga föroreningskällor (och lämpliga minskningsåtgärder), samla in, analysera och tolka information om vattenkvaliteten och lämna information till allmänheten. Myndigheterna måste också ha beredskap att ingripa i nödsituationer och skall i synnerhet informera allmänheten om när det är olämpligt att bada.

4.10 Från "numerisk" till "förvaltningsstyrd" efterlevnad

Såsom beskrivs i bilaga I görs det i slutet av varje badsäsong en bedömning av de övervakningsdata som samlats in under de tre senaste åren. Beroende på resultatet av beräkningen klassificeras badvattnets kvalitet som "dålig", "god" eller "utmärkt" (se bilaga II). Klassificeringen "utmärkt" kan endast erhållas om kvaliteten överensstämmer med den norm som fastställs i direktivet och om man vid förvaltningen har tagit hänsyn till andra vattenaktiviteter på badplatsen.

För att badvattnet skall vara förenligt med direktivet krävs minst klassificeringen "god" och en fullständig övervakning av alla parametrar. Badvatten vars kvalitet inte klassificeras som "god" anses dock fortfarande uppfylla kraven i direktivet, under förutsättning att tillräckliga åtgärder vidtas för att uppnå överensstämmelse inom tre år. Åtgärder måste också vidtas för att informera allmänheten och förhindra att människor exponeras för föroreningar.

4.11 Vikten av forskning och teknisk utveckling

Forskning och teknisk utveckling har tidigare bidragit till ökade kunskaper, särskilt om epidemiologiska samband. Det krävs emellertid fortsatta insatser på detta område för att vidareutveckla parametrar och analysmetoder så att de blir ännu mer tillförlitliga och ger snabbare och mindre kostsamma resultat. Det är också nödvändigt att ta itu med nya problem som påverkar vattenkvaliteten. Forskning om metoder för att spåra virus pågår. Den fortsatta verksamheten inom EU:s forskningsprogram ⁽²⁾ kommer att bidra till det målet och göra det möjligt att anpassa direktivet till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

4.12 Föreskrivande kommitté

Kommissionen skall biträdas av en föreskrivande kommitté för att vid behov anpassa direktivet till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Detta gäller bland annat frågor om nya parametrar, som erbjuder samma skyddsnivå som de nuvarande men som är ännu mer tillförlitliga och inte lika dyra att mäta och analysera, samt analysmetoder och riktlinjer för vissa genomförandefrågor.

⁽¹⁾ ISO 19 458, ännu inte offentliggjord, troligen 2004.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskning, KOM(2001) 94 slutlig, 21 februari 2001.

4.13 Delaktighet i utarbetandet och genomförandet av direktivet – ett exempel på bra styrelseformer i EU: subsidiaritet

Kommissionen har tagit fram det här förslaget till ett omarbetat badvattendirektiv på grundval av ett omfattande samråd med alla intresserade och berörda parter. Detta tillvägagångssätt bör inte bara tillämpas när EU:s miljölagstiftning utarbetas, utan också när den genomförs. Förutom medlemsstaterna och kommissionen, måste även lokala och regionala organ, tillsynsorgan, intressenter, icke-statliga organisationer och forskarvärlden, delta i genomförandet. Sådana initiativ torde tjäna som ännu ett exempel på bra styrelseformer i EU i enlighet med kommissionens vitbok från juli 2001 ⁽¹⁾.

Enligt det nya badvattendirektivet skall ansvaret på ett följdriktigt sätt delas mellan EU, medlemsstaterna och deras regioner. Det är nödvändigt att fastställa sammanhängande miljö- och hälsomål på EU-nivå samt jämförbara provtagnings-, analys- och bedömningsmetoder. Samtidigt bör man sörja för flexibilitet när det gäller frågor som övervakningsfrekvens eller förvaltning för att åtgärda problem som rör badvattenkvaliteten. Hänsyn bör härvid tas till lokala och regionala förhållanden och man bör på bästa sätt tillvarata de kunskaper och erfarenheter som finns i en viss region.

5. RÄTTSLIG GRUND

Kommissionen grundar sitt förslag på artikel 175.1 i fördraget.

6. BEDÖMNING AV EKONOMISKA EFFEKTER OCH NÄRINGSLIVSEFFEKTER

EU:s badvattenpolitik, som grundas på direktivet från 1976, har varit mycket framgångsrik både när det gäller att främja turism och förbättra vattenkvaliteten. I många regioner har den goda badvattenkvaliteten spelat en viktig roll för att stimulera turistnäringen. Detta faktum understryks av att kommissionens årliga badvattenrapport har väckt ett stort intresse både från allmänhetens och mediernas sida. Insatserna för att förbättra vattenskyddet har samtidigt medfört kostnader för moderniseringen av avloppsreningsystemen.

Särskilda undersökningar för att bedöma hur förändringar av badvattnets kvalitet påverkar ekonomin är ovanliga i Europa. Däremot finns det flera undersökningar av ekonomiska frågor där man i viss utsträckning berört vattenkvalitetsförbättringar. Dessa undersökningar visar att förbättringar av badvattnets kvalitet kan ha stor ekonomisk betydelse både för vissa regioner och badplatser, och för vissa ekonomiska sektorer och näringar. En förbättrad badvattenkvalitet leder överlag till minskade hälsorisker och behandlingkostnader, en ökad omsättning för vissa ekonomiska sektorer (främst för turismen, men även för fiskerinäringen), ökade taxeringsvärden för egendom och mark samt effekter som inte kan mätas i pengar, såsom förbättrade estetiska och kulturella värden. Följande undersökningar kan nämnas som exempel:

- I en undersökning från GESAMP ⁽²⁾/WHO ⁽³⁾, som baseras på globala uppskattningar av antalet badande turister över hela världen och på WHO:s uppskattningar av de relativa riskerna vid olika kontamineringsnivåer, antas att badning i förorenade hav varje år orsakar 250 miljoner fall av gastroenterit och infektioner i de övre luftvägarna. En del av de drabbade personerna kommer att ha besvär under en längre tid. Den globala effekten kan mätas med hjälp av ett nytt mått – Disability Adjusted Life Year (DALY) – som utvecklats av WHO och Världsbanken, genom att addera det totala antalet levnadsår vid god hälsa som förloras på grund av sjukdom, funktionsnedsättning och död. En sådan beräkning visar att världens sjukdomsburda på grund av badning i havet uppgår till ungefär 400 000 DALY, vilket är jämförbart med de globala effekterna difteri och spetälska. Kostnaderna för samhället uppskattas, för världen som helhet, uppgå till omkring 1,6 miljarder US-dollar per år.

⁽¹⁾ Kommissionens vitbok "Styrelseformerna i EU" av den 25 juli 2001, KOM(2001) 428 slutlig.

⁽²⁾ GESAMP är ett rådgivande organ sammansatt av experter som utses av organisationer som IMO, FAO, UNESCO-IOC, WMO, WHO, IAEA, FN och UNEP.

⁽³⁾ A Sea of Troubles, ISBN 82-7701-010-9.

- I undersökningar vid Opalkusten i Artois-Picardies avrinningsområde ⁽¹⁾ i Frankrike uppskattades att turistsektorn skulle göra en årlig ekonomisk förlust på mellan 300 och 500 miljoner euro om badvattenkvaliteten försämrades. Dessa ekonomiska förluster kan jämföras med det faktum att man under de senaste tio åren investerat totalt 150 miljoner euro i avloppsnät och avloppsrening för att uppnå nuvarande badvattenkvalitet.
- I en undersökning på den grekiska ön Rhodos ⁽²⁾ bedömdes fördelarna med att undvika att kustmiljön försämrades på grund av det ökade trycket från turismen. Totalt sett skulle man, genom att undvika en försämring, göra en vinst (undvikande av skada) på 15 miljoner euro per år, vilket motsvarar 3 % av öns BNP.
- I undersökningar som genomförts i Förenade kungariket ⁽³⁾ uppskattades medborgarnas beredvillighet att betala för den minskade sjukdomsrisk som skulle bli följden av en omarbetning av det nuvarande badvattendirektivet. I genomsnitt var betalningsviljan omkring 25–45 euro per år.

Vid utarbetandet av förslaget till ändrat badvattendirektiv lät kommissionen 2001 genomföra en ekonomisk undersökning ⁽⁴⁾. Man valde ut fallstudier i olika regioner som representerade olika förhållanden:

- Kustvatten och sötvatten.
- Nordliga och sydliga vatten.
- Vatten i områden med många/få turister.

Undersökningen, som genomfördes i samarbete med medlemsstaterna samt regionala och lokala organ fokuserade på följande fallstudier:

- Fyldekusten i England (Förenade kungariket).
- Barcelonaområdet i regionen Katalonien (Spanien).
- Céléfloden i regionen Aquitaine (Frankrike).
- Ayrshirekusten i Skottland (Förenade kungariket).

Av dessa fallstudier drogs slutsatsen att det är möjligt att förbättra vattenkvaliteten i de flesta områdena. När det gäller att se till att det nuvarande badvattendirektivet följs, är kostnaderna lägre än de beräknade intäkterna. Med tanke på turismens betydelse för intäkterna, kommer intäkterna att bli större i områden med omfattande turism, även med mycket stränga normer.

I områden med hög befolkningstäthet och/eller med bräddning av avloppsvatten ⁽⁵⁾ i badvattnets omedelbara närhet krävs i första hand ökad lagringskapacitet och mer långtgående rening av avloppsvattnet. I avrinningsområden där effekterna av diffusa föroreningar är betydande kan tillämpningen av god jordbrukarsed (i enlighet med gällande lagstiftning) bidra till att förbättra badvattnets kvalitet.

⁽¹⁾ Agence de l'Eau Artois-Picardie: Qualité de l'eau, tourisme et activités récréatives: la recherche d'un développement durable (1997).

⁽²⁾ Constantinides, G. 1993: Costs and benefits of measures for the reduction of degradation of the environment from land based sources of pollution in coastal areas. Fallstudie av ön Rhodos.

⁽³⁾ Georgiou, S. et al. 2000: Coastal bathing water health risks: developing a means of assessing the adequacy of proposals to amend the 1976 EC Directive. Risk Decision and Policy, vol. 5, s. 49–68.

⁽⁴⁾ Europeiska kommissionen. Economic evaluation of the Bathing Water Quality Directive 76/160/EEC and of its revision. Undersökningen genomfördes under 2001 och 2002 av WRc för GD Miljö, Europeiska kommissionen. Den finns tillgänglig på <http://forum.europa.eu.int> och <http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/Home/main> (registrering krävs).

⁽⁵⁾ Ett kombinerat avloppssystem, som är byggt för att ta emot både regnvatten och avloppsvatten, kan vid kraftig nederbörd bli så fullt att en del av vattnet, som inte får plats i ledningssystemet, måste släppas ut orenat i recipienten (flod, sjö eller hav).

I ett fåtal fall kan det kvarstå vissa problem som kräver mer genomgripande insatser och lösningar. Badplatserna i dessa områden har emellertid få besökare och intäkterna är därmed mycket små. Nedan följer några exempel som illustrerar dessa slutsatser:

- För Barcelonaområdet (Spanien), där turismen spelar en viktig ekonomisk roll, är intäkterna större än kostnaderna i samtliga undersökta scenarier. Exempelvis uppskattas intäkterna till 12 euro per besökare och säsong, medan motsvarande kostnad bara är 4 euro per besökare och säsong om normen fastställs till 200 FS ⁽¹⁾ och 95 % av provena överensstämmer med denna.
- För Fyldekusten (England) blir de uppskattade intäkterna per besökare och säsong större än kostnaderna om normen fastställs till 500 FS (95 % överensstämmelse), men lägre än intäkterna per person om normen fastställs till 200 FS (95 % överensstämmelse). I realiteten krävs det emellertid åtgärder för att minska påverkan av diffusa föroreningar från jordbruket, och dessa åtgärder bör genomföras med beaktande av ramdirektivet för vatten, direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, nitratdirektivet och direktivet om skaldjursvatten ⁽²⁾. En minskning av parametervärdena i dessa direktiv skulle minska den fekala föroreningen. Dessa åtgärder skulle kunna minska de totala kostnader som uppkommer när man i enlighet med det omarbetade badvattendirektivet måste minska utsläppen av diffusa föroreningar.
- I Ayrshire, som har färre badare, är kostnaderna per besökare och säsong större än intäkterna. Det främsta problemet är att det krävs stora ansträngningar för att uppfylla kraven i det nuvarande badvattendirektivet.
- För Céléflodens del uppkommer inga kostnader vid uppfyllande av normen 200 FS (95 % överensstämmelse) och mätliga kostnader vid uppfyllande av den strängaste normen på 40 FS (95 % överensstämmelse).
- Jämförelsen av fallstudierna visade att man måste överväga att vidta en rad åtgärder på de olika badplatserna för att uppnå överensstämmelse med de strängare kvalitetsnormerna och för att begränsa utsläppen från de viktigaste källorna. Hit hör mer traditionella åtgärder, som att öka lagringskapaciteten för spillvatten och dagvatten i kombinerade system i Barcelona (Spanien), bygga ut avloppsledningsnätet längs Céléfloden (Frankrike) för att ansluta 100 % av befolkningen, avlägsna boskapen från saltängarna vid Fyldekusten (England) och bygga ut avloppsledningsnäten eller förbättra dräneringen från betesmarker i Ayrshirebäckenet (Skottland).

Undersökningen visar också hur förslaget påverkar övervakningskostnaderna. De nuvarande övervakningskostnaderna inom ramen för 1976 års badvattendirektiv har uppskattats till 15 miljoner euro per år. Övervaknings- och förvaltningskostnaderna väntas öka på kort sikt, eftersom det är nödvändigt att öka provtagningsfrekvensen. Omarbetningen av direktivet kommer emellertid på längre sikt att leda till att övervakningskostnaderna minskar något, allteftersom förorenade badplatser renas och övervakningsfrekvensen minskar.

Resultaten av kostnads-/intäktsanalysen tyder på att vattnet på vissa badplatser, på grund av naturliga bakteriella föroreningar som är specifika för platsen (t.ex. fåglar), inte kommer att uppfylla de föreslagna normerna. Den föreslagna lagstiftningen kan därför komma att leda till att badvattnet klassificeras som "dåligt" eller till att medlemsstaterna stryker dessa badplatser från sin förteckning.

Badvattenprofilerna kommer att leda till nya initial- och underhållskostnader som uppskattas till 13 miljoner euro per år. När medlemsstaterna utarbetar badvattenprofiler förväntas de emellertid sörja för bästa möjliga integration och synergi med den analys av miljökonsekvenser och påverkan som enligt ramdirektivet för vatten skall göras senast under 2004, och de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som skall utarbetas senast 2008–2009. De extra kostnaderna för utarbetande av badvattenprofiler kommer därmed att begränsas till ett minimum. De sammanlagda kostnaderna för övervakning och badvattenprofiler kommer överlag att bli mycket små jämfört med kostnaderna för de åtgärder som krävs för att förbättra badvattnets kvalitet.

⁽¹⁾ Undersökningen avsåg fekala streptokocker (FS), som är jämförbara med intestinala enterokocker (IE).

⁽²⁾ "Costing of the Revision to the Bathing Water Directive", rapport från DEFRA, Förenade kungariket, maj 2002.

Det har visat sig att det inte är möjligt att göra en fullständig kostnads-/intäktsanalys av den föreslagna lagstiftningens konsekvenser för EU som helhet. Den brittiska regeringen har emellertid nyligen offentliggjort två undersökningar i vilka mer omfattande uppskattningar av intäkter och kostnader redovisas för 470 badplatser i Förenade kungariket. I undersökningen av intäkterna, som baseras på en enkät om allmänhetens betalningsvilja, kom man fram till att intäkterna i form av ett ökat rekreativvärde var omkring 60 miljoner pund och att hälsofördelarna kunde värderas till 62 miljoner pund, dvs. totalt 122 miljoner. Enligt undersökningen skulle kostnaderna för att genomföra den föreslagna normen på 200 FS (95 %) uppgå till omkring 250 miljoner pund per år ⁽¹⁾. En betydande andel av dessa uppskattade kostnader hänförs till åtgärder för att minska de diffusa utsläppen från jordbruket. I rapporten anges att uppskattningen av kostnaderna för föreningar från jordbruket är osäker. Kostnadsprognoserna betraktas vidare som försiktiga överskattningar.

⁽¹⁾ Dessa siffror har erhållits genom att använda den brittiska riksbankens diskonto på 6 %: nettokostnaderna för normerna är 9,7 miljoner pund respektive 3,5 miljarder pund.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Med utgångspunkt i kommissionens meddelande om hållbar utveckling ⁽¹⁾ har Europeiska rådet valt ut mål som skall tjäna som vägledning för den framtida utvecklingen inom prioriterade områden såsom folkhälsa och naturresurser.
- (2) Vatten är en knapp naturresurs och måste skyddas, värnas och behandlas som sådan. Särskilt ytvatten är en förnybar resurs med begränsad förmåga att återhämta sig från negativ påverkan av mänsklig verksamhet.
- (3) EU:s miljöpolitik skall syfta till en hög skyddsnivå och bidra till uppnåendet av målen att bevara, skydda och förbättra miljön och skydda människors hälsa.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264.

(4) Under varje badsäsong framgår det tydligt att EU:s badvattenpolitik fortfarande fyller en viktig funktion, eftersom den skyddar allmänheten från tillfälliga och kroniska föroreningar som släpps ut vid eller i närheten av europeiska badplatser, och badvattenkvaliteten har överlag förbättrats avsevärt sedan rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten ⁽²⁾ trädde i kraft. Det direktivet speglar emellertid den kunskapsnivå och de erfarenheter man hade i början av 1970-talet. Sedan dess har användningen av vatten i rekreativsyfte utvecklats, liksom det vetenskapliga och tekniska kunnandet.

(5) I december 2000 antog kommissionen ett meddelande till Europaparlamentet och rådet om utarbetande av en ny badvattenpolitik ⁽³⁾ och inledde ett omfattande samråd med alla intresserade och berörda parter. Av detta samråd framkom framförallt att det fanns ett allmänt stöd för utarbetandet av ett nytt badvattendirektiv, baserat på de senaste vetenskapliga rönen, där särskild vikt fästes vid ett ökat deltagande från allmänhetens sida.

(6) Enligt Europaparlamentets och rådets beslut [3618/1/02] av den 3 maj 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram skall kommissionen lägga fram ett förslag till omarbetning av direktiv 76/160/EEG.

(7) I detta direktiv bör vetenskapliga data ligga till grund för fastställandet av tillförlitliga indikatorparametrar som gör det möjligt att förutsäga bakteriologiska hälsorisker och uppnå en hög skyddsnivå.

⁽²⁾ EGT L 31, 5.2.1976, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG, (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ KOM(2000) 860 slutlig.

- (8) För att öka effektiviteten och använda tillgängliga resurser på ett förnuftigt sätt måste detta direktiv nära samordnas med annan gemenskapslagstiftning om vatten, exempelvis Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättandet av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾, rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽²⁾ och rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ⁽³⁾.
- (9) Information om planerade åtgärder och om framstegen i samband med genomförandet bör spridas till alla intressenter. Man bör använda ny teknik som gör det möjligt att på ett effektivt och jämförbart sätt informera allmänheten om badvattnets kvalitet i hela gemenskapen.
- (10) Det här direktivet bör omfatta de nya typer av vattenaktiviteter som har blivit allt populärare beroende på sociala förändringar och nya typer av sportmaterial och -utrustning.
- (11) Harmoniserade analysmetoder och -förfaranden bör tillämpas vid övervakningen. För att få till stånd en realistisk klassificering av badvatten är det nödvändigt att göra observationer och bedöma kvaliteten under en längre tid. Övervakningsåtgärderna och övervakningsfrekvensen bör anpassas till badvattnets historia och klassificering, och man bör särskilt uppmärksamma badvatten som kan utgöra en risk. Efterlevnaden bör vara en fråga om lämpliga förvaltningsåtgärder och kvalitetsstyrning, och inte bara om mätningar och beräkningar. Samtidigt måste särskild vikt fästas vid att badvattnet överensstämmer med kvalitetsnormerna och man bör eftersträva en så smidig övergång som möjligt från direktiv 76/160/EEG.
- (12) För att i god tid kunna skydda och informera allmänheten vid exceptionella händelser som översvämningar eller infrastrukturproblem måste det utarbetas beredskapsplaner som omfattar system för tidig varning.
- (13) I FN-ECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor ⁽⁴⁾ (Århuskonventionen) kopplas "miljöinformation" till människors hälsa och säkerhet, och "socio-

ekonomiska faktorer" till beslutsfattande på miljöområdet. Detta direktiv bör överensstämma med Europaparlamentets och rådets direktiv ⁽⁵⁾ [...] av den [...] om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽⁶⁾.

- (14) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁷⁾.
- (15) I enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget får gemenskapen vidta åtgärder, eftersom målen med den föreslagna åtgärden – att uppnå en god badvattenkvalitet i hela gemenskapen och en hög skyddsnivå – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan gemensamma normer och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) Direktiv 76/160/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I syfte att bevara, skydda och förbättra miljön och skydda människors hälsa fastställs i detta direktiv bestämmelser om övervakning och klassificering av badvattnets kvalitet och om information till allmänheten i detta avseende.

Direktivet skall, med särskild tonvikt på hälsa och miljö, komplettera de mål och åtgärder som fastställs i direktiv 2000/60/EG.

Artikel 2

Räckvidd

Detta direktiv skall gälla allt badvatten, med undantag för

1. vatten som används för terapeutiska ändamål,
2. vatten som används i simbassänger och bubbelpooler,

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom beslut 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/15/EG (EGT L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa, fjärde ministerkonferensen, "Environment for Europe", Århus, Danmark, 23–25 juni 1998, ECE/CEP/43.

⁽⁵⁾ Andra behandlingen i maj 2002.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 402.

⁽⁷⁾ EGT C 184, 17.7.1999, s. 23.

3. avgränsade vattenområden som genomgår behandling,
4. avgränsade ytvattenområden som anlagts på konstgjord väg och som är avskilda från naturliga vattenområden såsom grundvatten, ytvatten eller kustvatten.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *badvatten*: allt rinnande och stillastående inlandsytvatten, vatten i övergångszon och kustvatten (eller delar därav) där
 - a) badning inte är förbjuden och traditionellt utövas av ett stort antal personer, eller
 - b) där offentliga organ eller kommersiella intressenter aktivt främjar badning.
2. *badsäsong*: den period under vilken badare kan förväntas med hänsyn till lokala sedvänjor och regler, väderförhållanden och topologiska förhållanden.
3. *förvaltningsåtgärder*: följande åtgärder med avseende på badvatten:
 - a) Fastställande och upprätthållande av en badvattenprofil.
 - b) Fastställande av en övervakningsplan.
 - c) Övervakning av badvattnet.
 - d) Bedömning av badvattnets kvalitet.
 - e) Klassificering av badvattnet.
 - f) Bedömning av risker i samband med föroreningskällor.
 - g) Upprättande av beredningsplaner och övervakningssystem.
 - h) Information till allmänheten om badvattnets kvalitet.
 - i) Åtgärder för att förhindra att människor exponeras för föroreningar.
 - j) Åtgärder för att minska risken för föroreningar och kontaminering.

4. *andra fritidsaktiviteter*: aktiviteter där utrustning används för att förflytta sig över vattnet, med påtaglig risk för att svälja vatten, t.ex. surfing, vindsurfing och kajakpaddling.

5. vatten i övergångszon och kustvatten har samma betydelse som i direktiv 2000/60/EG.

6. *nödsituation*: en exceptionell situation som påverkar vattnets kvalitet och som inte beror på vanliga väderförhållanden, som nederbörd eller sådana förändringar av en flods vattenföring som inträffar med regelbundna intervall på mindre än fem år.

7. *vattenkvalitetsdata*: data som samlas in genom övervakning.

8. *kvalitetsbedömning av badvatten*: utvärdering av badvattnets kvalitet med hjälp av den beräkningsmetod som beskrivs i bilagorna I och II.

Artikel 4

Kvalitetsstatus

1. Medlemsstaterna skall se till att allt badvatten håller "god kvalitet", på grundval av värden på mikrobiologiska parametrar som är minst lika stränga som dem som anges för parametrarna 1 och 2 i kolumn C i bilaga I och som baseras på bedömning och beräkning med hjälp av den metod som anges i bilaga II.

2. Medlemsstaterna skall genom de åtgärder de finner nödvändiga främja uppnåendet av kvalitetsnormer som överensstämmer med dem som anges i kolumn B, "utmärkt kvalitet", i bilaga I och som baseras på bedömning och beräkning med hjälp av den metod som anges i bilaga II.

Artikel 5

Förteckning över badplatser

1. Medlemsstaterna skall senast två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft upprätta en förteckning över badplatser.

2. Förteckningen skall varje år ses över och uppdateras för att ta hänsyn till

a) nytillkomna badplatser,

b) badplatser som har utgått från förteckningen eftersom de inte längre uppfyller de krav som ställs på badvatten.

3. Medlemsstaterna skall varje år innan badsäsongen inleds underrätta kommissionen och allmänheten om den förteckning som avses i punkt 1. Samtidigt skall medlemsstaterna underrätta kommissionen och allmänheten om eventuella ändringar i förteckningen och om orsakerna till att badplatser utgått från förteckningen.

Att badplatser utgår från förteckningen kan bland annat beror på ändrade vanor, ändrad utformning och användning av badplatser eller ändringar i badplatsens topografiska förhållanden.

Artikel 6

Badvattenprofil

1. Medlemsstaterna skall se till att en badvattenprofil upprättas för varje badplats i enlighet med bilaga III. Den första badvattenprofilen skall upprättas senast tre år efter det datum som anges i artikel 22.1.

2. Badvattenprofilen skall ses över i enlighet med bilaga III f, eller när omfattande konstruktionsarbeten eller infrastrukturförändringar som kan påverka badvattnets kvalitetsklassificering har gjorts på eller i närheten av badplatsen.

Artikel 7

Övervakning

1. Medlemsstaterna skall se till att de parametrar som anges i kolumn A i bilaga I övervakas i enlighet med bilaga IV.

2. En övervakningsplan skall fastställas för varje badplats och offentliggöras varje år i enlighet med artikel 16.2 b innan badsäsongen inleds, första gången två år efter detta direktivs ikraftträdande.

3. Medlemsstaterna får inleda övervakningen av parametrarna i bilaga I under den första hela badsäsongen efter detta direktivs ikraftträdande och får använda resultaten för att sammanställa de vattenkvalitetsdata som avses i artikel 8. Så snart medlemsstaterna inleder övervakningen i enlighet med detta direktiv får de upphöra med övervakningen av de parametrar som anges i bilagan till direktiv 76/160/EEG.

4. I nödsituationer får övervakningen enligt den övervakningsplan som avses i punkt 2 tillfälligt avbrytas. Övervakningen skall återupptas så snart det är praktiskt möjligt när förhållandena återgår till det normala.

5. Medlemsstaterna skall snarast möjligt underrätta kommissionen om att övervakningen enligt övervakningsplanen avbrutits. De skall i sin rapport beskriva omständigheterna kring nödsituationen och, om den har att göra med vädret, ange

det beräknade återkomstintervallet för den nederbörd eller de extrema flöden som försämrat vattnets kvalitet.

Artikel 8

Bedömning av badvattnets kvalitet

1. Medlemsstaterna skall sammanställa vattenkvalitetsdata på grundval av övervakningen av parametrarna 1 och 2 i kolumn A i bilaga I.

2. Badvattnets kvalitet skall bedömas utifrån de vattenkvalitetsdata som erhållits under de tre föregående badsäsongerna och i enlighet med det förfarande som anges i bilaga II.

3. Den första kvalitetsbedömningen av badvattnet skall göras senast tre år efter det datum som anges i artikel 22.1.

4. Bedömningen skall upprepas varje år i slutet av badsäsongen och skall omfatta de data som samlats in under den aktuella badsäsongen och under de två föregående badsäsongerna.

5. När omfattande byggnadsarbeten eller infrastrukturförändringar som kan påverka badvattnets kvalitetsklassificering har gjorts på eller i närheten av badplatsen skall nya vattenkvalitetsdata samlas in och en bedömning göras utan hänsyn till de vattenkvalitetsdata som samlats in innan dessa infrastrukturförändringar slutfördes.

Artikel 9

Klassificering av badvattnets kvalitet

Utifrån den årliga bedömningen av vattenkvalitetsdata skall medlemsstaterna klassificera badvattnets kvalitet som "dålig", "god" eller "utmärkt" i enlighet med de kriterier som anges i bilaga II. Den första klassificeringen skall göras senast tre år efter det datum som anges i artikel 22.1.

Artikel 10

Undersökningar och analyser efter klassificering

1. Badvatten som klassificeras som "dåligt" skall genomgå en grundlig undersökning och analys med avseende på alla källor och omständigheter som skulle kunna ge upphov till eller bidra till förorening eller kontaminering av badvattnet. Dessa undersökningar och analyser skall upprepas med jämna mellanrum, dock minst en gång per år. Syftet med undersökningarna och analyserna är att uppdatera den badvattenprofil som upprättats enligt artikel 6 och bilaga III, och att få ökade kunskaper om riskerna för att kunna fastställa riktade förvaltningsåtgärder enligt definitionen i artikel 3.3 f-j.

2. Badvatten vars kvalitet klassificeras som "god" skall vartannat år genomgå en analys med avseende på alla källor och omständigheter som skulle kunna ge upphov till eller bidra till förorening eller kontaminering av badvattnet. Syftet med denna analys är att uppdatera den badvattenprofil som upprättats enligt artikel 6 och bilaga III, och att få ökade kunskaper om riskerna för att kunna fastställa riktade, förebyggande förvaltningsåtgärder.

3. Badvatten som klassificeras som "utmärkt" skall vart tredje år genomgå en analys med avseende på badvattenprofilen för att man skall få ökade kunskaper om alla potentiella källor till och risker för förorening och kontaminering och kunna vidta erforderliga åtgärder för att motverka dem.

4. Vid genomförandet av de undersökningar och analyser som avses i punkterna 1–3 skall man på bästa möjliga sätt använda de data som erhållits vid övervakning och bedömning i enlighet med direktiv 2000/60/EG, och de skall åtminstone omfatta en bedömning av följande:

- a) För rinnande inlandsvatten: de förhållanden som råder uppströms.
- b) För stillastående inlandsvatten och kustvatten: omgivningsförhållanden, bl.a. de förhållanden som råder i tillrinningsområdet.

Artikel 11

Harmoniserade standarder för provhantering

För att minska risken för kontaminering av prover skall medlemsstaterna se till att harmoniserade standarder används vid hantering, analys, förvaring och transport av prover, i enlighet med kolumn D bilaga I, och bilaga V.

Kommissionen får i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2 anta riktlinjer för harmoniserade standarder för hantering, analys, förvaring och transport av prover.

Artikel 12

Beredskapsplaner

1. Medlemsstaterna skall upprätta beredskapsplaner för händelser såsom översvämningar, olyckor eller infrastrukturproblem som negativt kan påverka badvattnets kvalitet. Sådana planer skall omfatta en beskrivning av möjliga orsaker till händelsen och risken för att vattnets kvalitet påverkas, inrättande av övervakningssystem och/eller system för tidig varning samt vägledning om hur skador kan förebyggas eller begränsas.

2. Medlemsstaterna skall se till att omfattande nationella och/eller lokala övervakningssystem och system för tidig varning inrättas, förbättras och underhålls för att det skall vara möjligt att

- a) upptäcka föroreningstillbud eller betydande risker för föroreningstillbud som negativt kan påverka badvattnets kvalitet, bland annat sådana som beror på extrema väderförhållanden,
- b) snabbt och tydligt underrätta berörda myndigheter om sådana tillbud eller hot,
- c) i händelse av en överhängande folkhälsorisk, sprida all relevant information som de offentliga myndigheterna har tillgång till och som kan hjälpa dem som riskerar att drabbas att förebygga eller begränsa skador,
- d) lämna rekommendationer till de berörda offentliga myndigheterna och, vid behov, till allmänheten om förebyggande och avhjälpande åtgärder.

3. Medlemsstaterna skall se till att de berörda offentliga myndigheterna har erforderlig kapacitet att hantera sådana tillbud eller risker i enlighet med en lämplig beredskapsplan.

4. Övervakningssystem och system för tidig varning, beredskapsplaner och kapacitet att hantera tillbud och hot mot badvattnets kvalitet får kombineras med liknande resurser som används på andra områden.

Artikel 13

Överensstämmelse

1. Badvatten skall anses uppfylla kraven i detta direktiv om

- a) kvaliteten i slutet av badsäsongen klassificeras åtminstone som "god", och
- b) de parametrar som anges i kolumn A i bilaga I har övervakats i enlighet med bilaga IV.

2. Badvatten som klassificeras som "dåligt" skall emellertid tillfälligt anses uppfylla kraven i detta direktiv om

- a) förvaltningsåtgärder har vidtagits under badsäsongen för att förhindra att människor exponeras för föroreningar eller kontaminering, och för att minska eller eliminera risken för förorening eller kontaminering, och
- b) orsakerna till den bristande överensstämmelsen har fastställts, och
- c) åtgärder har vidtagits för att förebygga, minska eller eliminera föroreningar eller kontaminering och väntas ge positiva resultat inom tre år, och
- d) allmänheten har informerats om orsakerna till föroreningar eller kontaminering och om alla de åtgärder som vidtagits.

Om badvattnets kvalitet inom tre år fortfarande inte uppnått klassificeringen "god" skall det inte längre anses uppfylla kraven i detta direktiv.

Artikel 14

Bedömning av algblomning, utbredning av makroalger och fysikalisk-kemiska parametrar

1. För badvatten som ur fysikalisk synpunkt visat sig vara känsligt för viss toxisk algblomning eller utbredning av makroalger skall analytiska mätningar göras för att fastställa badvattnets status med avseende på den mikrobiologiska parametern 3 i kolumn A i bilaga I. Om man för denna parameter erhåller positiva resultat i de tester som anges i kolumn D i bilaga I krävs undersökning och avhjälpande åtgärder, eventuellt med allmänhetens deltagande enligt artikel 15 om detta anses lämpligt.

2. Visuellt kontroll och analytiska mätningar, i enlighet med kolumn D i bilaga I, skall genomföras för att fastställa badvattnets status med avseende på de fysikalisk-kemiska parametrarna 4–6 i bilaga I. Om man för dessa parametrar erhåller testresultat som avviker från specifikationerna i kolumn C i bilaga I krävs undersökning och avhjälpande åtgärder, eventuellt med allmänhetens deltagande enligt artikel 15 om detta anses lämpligt.

Artikel 15

Allmänhetens deltagande

Medlemsstaterna skall se till att alla berörda parter rådfrågas och får möjlighet att delta när man fastställer, ser över och uppdaterar förteckningen över badplatser samt badvattenprofiler och förvaltningsåtgärder.

Artikel 16

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna skall i badplatsernas omedelbara närhet snabbt tillhandahålla och aktivt sprida följande information om badvattnet:

- a) En lättförståelig sammanfattning av badvattenprofilen och badvattnets klassificering under de senaste tre åren.
- b) En bedömning av huruvida insamlade övervakningsdata är relevanta för andra fritidsaktiviteter.
- c) Om badplatsen har utgått från förteckning över badplatser skall det, under den säsong då detta inträffade och under

året närmast därefter, i badplatsens omedelbara närhet finnas ett anslag som upplyser allmänheten om att badplatsen utgått från denna förteckning och om orsakerna till detta. Av detta anslag skall också framgå var närmaste kontrollerade badplats ligger.

2. Medlemsstaterna skall använda lämpliga medier och metoder, t.ex. Internet, för att aktivt och snabbt sprida den information om badvattnet som avses i punkt 1 och även följande information:

- a) Badvattnets profil och klassificering, även information som har samband med andra fritidsaktiviteter.
- b) Övervakningsplanen.
- c) Bakgrundsinformation om tillbud som krävt förvaltningsåtgärder, i synnerhet riktade, förebyggande förvaltningsåtgärder som vidtagits för att bevara eller förbättra badvattnets kvalitet för att förhindra att vattnet försämrats, och åtgärder som har vidtagits under badsäsongen för att förhindra att människor exponeras för föroreningar eller kontaminering och för att minska eller eliminera risken för föroreningar eller kontaminering.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 skall för första gången göras tillgänglig tre år efter det datum som anges i artikel 22.1.

4. Medlemsstaterna skall uppmuntra ett aktivt deltagande från alla berörda parter i arbetet med att informera allmänheten och engagera den i frågor som gäller badvattnets kvalitet.

Artikel 17

Rapportering

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december varje år överlämna övervakningsresultaten för varje badplats till kommissionen, första gången senast tre år efter det datum som anges i artikel 22.1, tillsammans med en angivelse om dessa data också är relevanta för andra fritidsaktiviteter i vatten som ligger i närheten av provtagningspunkterna. Medlemsstaterna skall senast den 31 december varje år lämna en bedömning av badvattnet till kommissionen, första gången senast tre år efter det datum som anges i artikel 22.1.

2. När insamlingen av övervakningsdata har inletts enligt detta direktiv skall den årliga rapportering till kommissionen som avses i punkt 1 fortsätta enligt direktiv 76/160/EEG till dess att vattenkvalitetsdata för tre år finns tillgängliga och man kan göra den första bedömningen enligt detta direktiv.

Under denna treårsperiod skall parameter 1 i bilagan till direktiv 76/160/EEG inte beaktas i årsrapporten och skall, liksom parametrarna 2 och 3 i samma bilaga, av rapporteringsskäl antas motsvara parametrarna 2 och 1 i kolumn A i bilaga I till det här direktivet.

3. Kommissionen skall offentliggöra en årsrapport om badvattnets kvalitet i gemenskapen, som omfattar en klassificering av badvatten, överensstämmelsen med detta direktiv och viktiga förvaltningsåtgärder som vidtagits. Kommissionen skall offentliggöra denna rapport fyra månader efter det att den har mottagit medlemsstaternas rapporter. Vid utarbetandet av rapporten skall kommissionen, närhelst detta är möjligt, utnyttja de system för datainsamling, bedömning och presentation som redan finns tillgängliga inom ramen för annan gemenskapslagstiftning, särskilt direktiv 2000/60/EG.

Riktlinjer för användning av sådana system får utarbetas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.2.

4. Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna information till allmänheten, om möjligt med hjälp av geografiska informationssystem, som presenteras på ett harmoniserat sätt och i harmoniserade format enligt artikel 16.

Artikel 18

Samarbete om gränsöverskridande vattendrag

När ett avrinningsområde sträcker sig över flera medlemsstater och badvattnets kvalitet kan påverkas av gränsöverskridande effekter skall medlemsstaterna på lämpligt sätt samarbeta vid genomförandet av detta direktiv.

Artikel 19

Tekniska anpassningar av direktivet

1. Analysmetoderna för de parametrar som anges i bilaga I får anpassas till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 20.2.

2. Parameterförteckningen i bilaga I får i enlighet med förfarandet i artikel 20.2 kompletteras med vetenskapliga resultat om virusdetektion.

3. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 20.2 anta tekniska riktlinjer i vissa genomförandefrågor som rör förvaltningsstrategier för badvatten samt strategier och metoder för information och rapportering.

Artikel 20

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad "kommittén") som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall anta sin arbetsordning.

Artikel 21

Upphävande

1. Direktiv 76/160/EEG skall upphävas tre år efter det datum som anges i artikel 22.1. Om inte annat följer av punkt 2 skall detta upphävande inte påverka medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för införlivande och tillämpning som anges i det upphävda direktivet.

2. Detta direktiv skall börja tillämpas så snart medlemsstaterna har vidtagit alla rättsliga, administrativa och praktiska åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och skall då ersätta direktiv 76/160/EEG.

3. Hänvisningar till direktiv 76/160/EEG skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 22

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [...] (*) De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 23

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 24

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

(*) Det datum som införs här skall ge medlemsstaterna en tidsfrist på två år att genomföra direktivet.

BILAGA I

PARAMETRAR FÖR BADVATTENKVALITET

	A	B	C	D
	Mikrobiologiska parametrar	Utmärkt kvalitet	God kvalitet	Analysmetoder
1	Intestinala enterokocker (IE) i cfu/100 ml	100 ⁽¹⁾	200 ⁽¹⁾	ISO 7899-
2	Escherischia coli (EC) i cfu/100 ml	250 ⁽¹⁾	500 ⁽¹⁾	ISO 9308-1
3	Algblomning eller utbredning av makroalger ⁽²⁾		Negativa testresultat	Mikroskopisk analys ⁽³⁾ , toxicitetstester ⁽⁴⁾ och visuell kontroll
	Fysikalisk-kemiska parametrar	Utmärkt kvalitet	God kvalitet	Kontrollmetoder
4	Mineraloljor	—	Ingen synlig beläggning på vattenytan och ingen lukt	Visuell och olfaktorisk kontroll
5	Tjärrester och flytande material, t.ex. trä, plast, gummi eller annat avfall	—	Inga	Visuell kontroll
6	pH ⁽⁵⁾	—	6 till 9 Inga oförklarliga variationer	Elektrometri med kalibrering vid pH 7 och pH 9

⁽¹⁾ Baserat på 95-percentilsbedömning.

⁽²⁾ Endast för badplatser som ur fysiologisk synpunkt visat sig vara känsliga för viss algblomning (t.ex. dinophysis, alexandrium, blåalger).

⁽³⁾ Bestämning och räkning av celler.

⁽⁴⁾ Försök på möss, hudtest och genom direkt dosering i planktonceller eller vatten.

⁽⁵⁾ Endast i sötvatten.

95-percentilsvärdet beräknas enligt nedan ⁽¹⁾.

Med utgångspunkt i en uppskattning av 95-percentilen för tiologaritmen (\log_{10}) av den normala sannolikhetstätheten för de mikrobiologiska data som samlats in vid en viss badplats erhålls 95-percentilsvärdet på följande sätt:

- i) ta \log_{10} -värdet för antalet kolonibildande enheter (cfu) i den datamängd som utvärderas,
- ii) beräkna det aritmetiska medelvärdet av \log_{10} -värdena (μ),
- iii) beräkna standardavvikelsen för \log_{10} -värdena (σ).

Den övre 95-percentilspunkten för datasannolikhetstätheten erhålls från följande ekvation:

$$95\text{-percentilen} = \text{antilog} [(\mu) + (1,65 \times \sigma)].$$

⁽¹⁾ Bartram, J and Rees, G (Eds) Monitoring Bathing Waters. E and F N Spon, London.

BILAGA II

BEDÖMNING OCH KLASSIFICERING AV BADVATTEN

Badvatten vars 95-percentilvärden för antalet kolonibildande enheter, på grundval av de vattenkvalitetsdata som samlats in under de tre föregående kalenderåren, är sämre ⁽¹⁾ än de värden på "god kvalitet" som anges för de mikrobiologiska parametrarna 1 eller 2 i bilaga I (kolumn C) skall klassificeras som badvatten av "dålig kvalitet".

Badvatten vars 95-percentilvärden för antalet kolonibildande enheter, på grundval av de vattenkvalitetsdata som samlats in under de tre föregående kalenderåren, är lika bra som eller bättre än de värden på "god kvalitet" som anges för de mikrobiologiska parametrarna 1 och 2 i bilaga I (kolumn C) skall klassificeras som badvatten av "god kvalitet".

Medlemsstaterna får klassificera badvatten som badvatten av "utmärkt kvalitet" om

- deras 95-percentilvärden för antalet kolonibildande enheter, på grundval av de data som samlats in under de tre föregående kalenderåren, är lika bra som eller bättre ⁽²⁾ än de värden på "utmärkt kvalitet" som anges för de mikrobiologiska parametrarna 1 och 2 i bilaga I (kolumn C), och
- badsäsongens längd och förvaltningsåtgärderna återspeglar utövandet av andra fritidsaktiviteter.

⁽¹⁾ Dvs. där koncentrationen uttryckt i cfu/100 ml är högre.

⁽²⁾ Dvs. där koncentrationen uttryckt i cfu/100 ml är lägre.

BILAGA III

BADVATTENPROFILER

En badvattenprofil enligt artikel 6 skall bestå av följande:

- a) En beskrivning av badvattnets fysiologiska, geografiska och hydrologiska egenskaper.
- b) En kvantitativ och kvalitativ bestämning av alla tänkbara föroreningskällor.
- c) En bedömning av dessa källors potential att förorena badvattnet och därmed skada badarnas hälsa. Denna bedömning skall göras med beaktande av tidsaspekten – tillfällig eller kronisk riskpotential – och med avseende på alla förorenande och potentiellt förorenande utsläpps karaktär och volym. Föroreningskällornas effekter skall bedömas med hänsyn till avståndet från badvattnet.

Uppgifterna i a och b skall också lämnas på en detaljerad karta.

Annan relevant information kan bifogas eller tas med om detta anses lämpligt.

- d) En beskrivning av övervakningspunkterna.
- e) En bedömning av huruvida denna övervakning även ger information som är representativ för andra fritidsaktiviteter som, i likhet med badning, utövas med risk för att svälja vatten (t.ex. vindsurfing och kajakpaddling).
- f) Badvattenprofilen skall uppdateras enligt nedanstående schema.

Klassificering av badvattnets kvalitet	Utmärkt	God	Dålig
Uppdatering av badvattenprofil	Vart tredje år	Vartannat år	Minst en gång per år i början av badsäsongen, men frekvensen beror på vilken typ av risk det är fråga om och hur allvarlig den är
Aspekter som skall bedömas	Uppdatering av a, b och e	Uppdatering av a, b och c	Uppdatering av a, b och c

BILAGA IV

ÖVERVAKNINGSFREKVENNS

Rutinövervakningsfrekvensen har fastställts till 2 analyserade prover per månad, där en månad avser en fyraveckorsperiod och varje påbörjad vecka betraktas som en hel vecka. Beroende på badvattnets klassificering skall följande övervakningsfrekvens tillämpas:

Klassificering av badvattnets kvalitet	Utmärkt (antal prover per månad)	God (antal prover per månad)	Dålig (antal prover per månad)
Under en treårsperiod	0,5	1	2
Under två på varandra följande treårsperioder	0,25	0,5	2

Ett extra prov skall tas en vecka innan badsäsongen inleds. Under alla omständigheter måste minst två prover (det extra provet medräknat) tas och analyseras varje badsäsong.

BILAGA V

STANDARDER FÖR PROVHANTERING

1. Prover skall tas i enlighet med följande riktlinjer

Provtagningspunkten skall förläggas till den del av badplatsen där man i genomsnitt finner flest badare under badsäsongen.

2. Sterilisering av provbehållare

- Sterilisering i autoklav vid 121 °C under minst 15 minuter.
- Eller torrsterilisering vid 160 °C–170 °C i minst 1 timme.
- Eller använd provbehållare som steriliserats med strålning av tillverkaren.

3. Provtagning

- Provbehållarens volym beror på den mängd vatten som behövs för varje testad parameter. Minimivolymer är i allmänhet 250 ml.
- Provbehållarna måste vara genomskinliga och av ofärgat material (glas, polyeten eller polypropen).
- För att förhindra oavsiktlig kontaminering av proverna skall den som tar proverna använda aseptisk teknik så att provbehållarna förblir sterila. Om detta görs på rätt sätt behövs ingen ytterligare steril utrustning (såsom sterila "kirurghandskar", tänger eller provtagningssond).
- Proverna skall märkas med vattenfast penna både på provbehållaren och i protokollet.

4. Förvaring och transport av prover före analys

- Vattenproverna skall under alla skeden av transporten skyddas från ljus, särskilt direkt solljus.
- Proverna skall fram till ankomsten till laboratoriet förvaras vid en temperatur på omkring 4 °C, i en kylväska eller (om möjligt) i kylskåp. Om transporten till laboratoriet väntas ta mer än 4 timmar rekommenderas att proverna transporteras i en kylbox.
- Tiden mellan provtagning och analys bör vara så kort som möjligt. Det rekommenderas att proverna analyseras samma dag som de tas. Om detta av praktiska skäl inte är möjligt måste proverna bearbetas inom högst 24 timmar, förutsatt att de förvaras mörkt och vid en temperatur så nära 4 °C som möjligt.